

imorgen Formiddag inden Kl. 11; de ville da ſtrar blive trykte og omdeelte paa de Herrers Bladſer.

Dagsordenen for næſte Møde, ſom vil blive afholdt imorgen Kl. 2, vil være:

Eventuelt: eneſte Behandling af Finantsloven.

Mødet hævet Kl. 8.

115de Møde.

Tirsdagen den 21de Marts.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Det eneſte Nummer paa Dagsordenen er: Eventuelt: eneſte Behandling af Forſlag til Finantslov for 1854—55.

Det ærede Thing vil erindre de Grunde, ſom have bevæget mig til at foreſlaae, at Finantslovsforſlaget ſkulde behandles extraordinært idag. Der er ikke hengaaet den regulativmæssige Friſt, og derfor udfordres Thingets Samtykke med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet. Jeg ſkal ikke videre udtale mine Grunde til det af mig gjorte Forſlag, men henholde mig til, hvad jeg yttrede igaar. Hvis Noget ønsker Ordet i den Anledning, ſkal jeg give ham det.

Lindberg: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Lindberg: Da jeg agter at ſtemme imod, at denne eneſte Behandling af Finantsloven foretages extraordinært idag, har jeg udbedt mig Ordet for at kunne udtale, at det paa ingen Maade ſkeer af Opposition mod vor høitærede Formand. Jeg har altid pſejet at ſtemme for alle de Forſlag, der paa den Maade ere komne fra ham, og jeg er overbevist om, at denne Stemning ogsaa er fremherſkende i Thinget; men, naar jeg alligevel ſtemmer derimod, ſaa er det med Hentyk til den af Folkethinget indgivne Adreſſe til Hans Majeſtæt Kongen, iſølge hvilken vi ganſke naturligt maatte vente, at der vilde foregaae en Forandring i Ministeriet. Da Hans Majeſtæt endnu ikke, ſaavidt os bekjendt, har naaet til et ſaadant Reſultat, ſom kunde tilfredsſtille Thinget; ſaa mener jeg, at det er påſſende, at vi følge den naturlige Behandlingsmaade af denne Sag i det Haab, at vi til den Dag, da dette Reſultat kan indtræde, kunne ſee et nyt Ministerium. Det er nemlig en ganſke mærkelig Stilling, hvori vi befinde os. Paa den ene Side erklære vi, at vi ingen Tilid have til Ministeriet, og paa den anden ſtulle vi dog votere det Statens Pengemidler. Der ligger heri en ſaadan Modſtrid, at vi neppe tør gjøre dette Skridt, ſeend vi ere komne til det yderſte Punkt af vor Forretningsorden, der ganſke naturligt vilde føre det med ſig. Heller ikke kan jeg formode, at der, naar Sagens Behandling ſaaledes udsættes til den ordinære Friſt, vil være Noget til Giuder for, at Rigsdagen kan ſlutte ſine Møder til den Tid, ſom af Hans Majeſtæt er bleven beſtemt, nemlig til paa Fredag.